

Tidskriften

BÅGSKYTTE

Årgång: 51 Nr 10 1998

Ris och ros för
Jakt-SM i Angered

Vårt bästa
Tavel-EM
på länge!

Månadens reportage
Spetz & Palm, proffs
på tävlingsorganisation

Anmälan till
bågskyttegymnasiet!

Tourfinalen
i Motala
en succé!

NOTISEN!
Ny rubrik

Idé- & debatt-
forum i
Norrköping

SVENSKA

Officiellt organ för
BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

Proffs på tävlingsorganisation

Swedish Open i Fält har på en femårsperiod blivit en klassiker inom Svenskt bågskytte.

Angereds BSK har därmed placerat sig på arrangörskartan vilket också kan sägas om denna månads bågskytte profiler.

Båda började sitt bågskyttearrangemang som intresserade föräldrar vilket så småningom ledde in på arrangörsbanan, något som resulterat i fem Swedish Open i rad, två junior-SM samt ett jakt-SM som går under hösten.

Bo Palm och Gunnar Spetz är två erfarna herrar med många järn i elden, Bosse har bland annat hållit kurser kring konsten att arrangera fälttävlingar när Kungälv förra året skulle arrangera SM.

Bo Palm är en tämligen bestämd man med ett ganska hett temperament. Gunnar däremot är lite av motsatsen, lite mer diplomatisk och ödmjuk, kanske därför som samarbetet dem emellan fungerar så bra.

Här nedan kan du läsa om den pratstund vi fick kring ett bord vid fikatältet under Swedish open i Skatås.

Vilka tävlingsarrangemang har ni arrangerat tillsammans?

- När det gäller större arrangemang så är det två junior-SM varav ett delades med några andra klubbar i Göteborg och det här är femte Swedish open vi har i rad. Allt förutom ett av de två junior-SM arrangemangen 91 och 92 har varit utomhus.

HUR DET BÖRJADE

- Det var så här, säger Bosse, att min son Claes och jag satt hemma och diskuterade och tyckte att det var väldigt lite fälttävlingar och då säger han att:
 - varför inte lägga en tävling ute på SKF's semester-ö Lilla Brattön och jag kände till den eftersom jag campat där i många år.
 Vi var ändå lite tveksamma först men sedan åkte vi ut på hösten-93 och kunde konstatera att det gick. Före Brattön vet jag inte om Swedish Open gått över tre dagar, det var nog första gången säger Bosse. Annars var Brattön en ganska kul tävling, antingen så var folk helt emot eller så var man helt för, det fanns nästan inga som tyckte mitt emellan, det var som två läger.
- Det var nog mycket den här gemenskapen som man fick därute, säger Gunnar, den och naturupplevelsen.
- Vi hade ju inte tänkt att ha något Swedish Open i år men efter många om och men så bestämde vi oss för att ha det för alla tjtade på oss och ville att vi skulle arrangera. För vi har ju jakt-SM i höst och då hade vi tänkt att det skulle räcka med det.
- Man kan väl konstatera en sak, att en sådan här tävling sliter oerhört på dom resurser som finns i klubben.

Nu har vi kört i fem år och vi skall ha jakt-SM och då har vi sagt att då är vi villiga att ta på oss det här igen men inte nästa år. Utan där har vi aktivt sökt samarbete med andra klubbar för att vi skulle kunna köra det vart annat år.

För fältskyttets utveckling så är det nödvändigt att den här tävlingen finns. För det är nästan inga fältskytte-tävlingar som arrangeras och därför vill inte vi lägga av med det utan vi tänker lite på fältskyttet då men än så länge så har ingen annan klubb nappat. Eftersom Norge har en fält tävling som ligger i juli, Danmark har i pingst och den här skulle då ligga under Kristihimmelfärds och det vore perfekt om dom tre finns kvar. För det är ju i den här regionen som merparten av fältskyttarna finns. För det europeiska fältskyttets del så är Göteborg en naturlig plats att åka till.

- Vi har vissa förhoppningar om att Lindome skall ta nästa år.

Vad fick ni för respons?

- Man kan säga så har att det överträffade våra förväntningar redan första året. Jag vill minnas att det första året deltog ungefär 170 skyttar. Som mest på Swedish Open hade vi 96 då var det omkring 250 startande eftersom det var så många utländska landslag. Det var då vi lade tre banor.

Är det slut på Brattön för gått nu?

- Nej så är det inte, säger Bosse. - Om det är så att styrelsen på Brattön vill så är det inte omöjligt att vi kommer tillbaka dit.

SWEDISH OPEN

- Att vi i år hamnade i Skatås är det egentligen två skäl till, det ena är att vi ville lägga det i Göteborg, vi ville lägga det centralt i Göteborg så att det fanns möjligheter till en positiv övernattning. Vi har ju Kärralunds Camping som ligger alldeles här intill. Det andra skälet som vi inte har lyckat med och det beror ju på vädret är att i den här terrängen är det alltid väldigt mycket folk i rörelse som vi ville visa fältskytte, för den normala svensken känner bara till tavelskyttet som Magnus sköt i OS.

Men nu har vi inte lyckats nå så mycket folk i och med att vädret inte har varit det bästa.

- Sedan har vi lagt hälften av tävlingen i skogen och hälften runt skidbacken mycket för att vi varit lite begränsade med utrymme.

Vi hade från början tänkt lägga det mesta av banorna längre ner men vi upptäckte att det inte gick att lägga säkra banor där. Vi hade tänkt att avsluta på toppen och sedan gå ner igen men det var ju omöjligt.

Sedan så har vi lagt en del mål så att eventuell publik skall få sitt men med det väder vi haft så har det inte varit så mycket publik, annars så kan man ju se en hel del mål bara härifrån där vi sitter. Detta är ju också en av anledningarna till att det i bland varit en del långa transportsträckor mellan målen, just för att vi velat lägga målen där så många som möjligt kunnat se dem.

Vad tycker dom aktiva?

- Det vi har hört hittills, är väl bästa att säga, det är enbart positivt.

PROFFS PÅ TÄVLINGSORGANISATION

Arbetet med banläggningen?

- Det har varit ganska jobbigt. Skillnaden med Brattön är ju att där hade vi fem dagar på oss att iordningställa banorna, planeringen var mycket bättre, här har man tyckt att man haft så gått om tid på sig.

Det är för övrigt Clas Palm och Mikael Spetz som lagt banorna. Bo berättar att det svårast när man lägger mål i öppen terräng är att få säkerheten maximal, det finns inga naturliga skydd. Sedan så skiljer sig inte dessa banor så mycket från andra, här är kanske underlaget mjukare än på till exempel Brattön.

Här slipper man skjuta pilarna i havet men det tyckte väl en del var en kul grej också. Jag kommer i håg, säger Bosse, att vid något mål på Brattön så var det nog ett 40-tal pilar uppskrivna på tapeten och som då hamnat i havet.

Vilken är den bästa erfarenheten ni gjort efter alla tävlingsarrangemang?

- Ja, om jag får säga det själv så är det gemenskapen sammanhållningen, den är enorm, säger Bosse. Det är det som är a och o.

Det är ca: 35 stycken som jobbar och sliter och har jätte roligt. Nackdelen, om man skall nämna någon, så är det ju så att våra aktiva skyttar har det svårt att få vara med och skjuta, inflikar Gunnar.

ARBETE, FÖRTROENDE OCH EGET INITIATIV

Hur går ni praktiskt tillväga när ni skall arrangera?

- Man brukar prata om att idrottsrörelsen är en folk-rörelse som bygger på demokrati, säger Bosse, men när det gäller tävlingsorganisationen här så bygger den inte på demokrati.
Här är det diktatoriskt styre och det har vi sagt redan från början. Det är en som skall bestämma och det har fungerat väldigt bra. Jag tror att det nog är jag som får ta på mig mycket av bestämmandet även om Gunnar och jag frågar varandra mycket till råds.
- Jag har ofta åsikter som Bosse inte reflekterat över och vi fungerar väldigt bra ihop. Sedan har jag en annan egenskap, fortsätter Bosse, Det här är nog den första tävlingen där jag känt mig harmonisk annars brukar jag ha ett ordentligt temperament och det säger jag också.
Men på den här tävling har allt fungerat väldigt bra, vi blir ju bättre och bättre.
- Sedan finns det ju en risk i att arrangera för mycket tävlingar, det blir lätt slentrian.
- Nya medlemmar kommer till föreningen och kan hjälpa till kanske med att riva och transportera i början men dom blir ju också mer och mer erfarna.

Hur tar ni tillvara på kunskanden inom föreningen?

- Jag, säger Bosse, är ju en av domarutbildarna och det gör ju att vi varje år har en träff där vi diskuterar nya regler och hela den delen och som gör att man tar tillvara på erfarenheten.
Långt innan när ett sådant här arrangemang skall sättas igång så har vi väldigt mycket möten där vi diskuterar, regler, hur vi skall jobba och en förutsättning för att vi skall ha sådana här tävlingar det är att medlemmarna å medlemsmötena säger "ja" till detta.
Fram till förra året så var det jag som var banläggare nu har dom yngre fått förtroendet och tagit steget fram.

Vad karaktäriserar en bra tävlingsorganisation?

- Det är väldigt viktigt att alla vet vad dom skall göra. Det var en sådan sak som var svårt första året på Brattön, det var mängder med frågor och vi blev mer och mer stressade av att försöka samordna alla.
Men det där har ju försvunnit nu, säger Gunnar, för nu vet alla i princip vad en sådan här tävling kräver.
Generellt så är det så att alla dom 35 som varit med här och jobbat vet att om dom inte har egna arbetsuppgifter så hoppar dom in där dom tror att dom behövs.

Jag passar på att fråga förbundets representant på platsen, Kurt Lundgren, om man från förbundshåll funderar på att hitta kunnigt folk ute i landet som kan fungera som "teknisk kommitté" och att utbilda för detta så att kompetensen inte bara finns kring storstäderna och Stockholm.

- Jo. Säger Kurt. Vi har ju i förbundet pratat om att göra en tävlingsgrupp med ett antal utvalda personer som skall åka i förväg eller vara i kontakt med arrangörerna så att en oerfaren klubb vågar söka och veta att den här gruppen finns att tillgå. Dit har vi inte riktigt kommit ännu men det finns ett antal personer i landet som är duktiga.

LÖNSAMT ELLER INTE

- Jag har snart i tio år, till förbundet, efterfrågat träffar för dom som arrangerar tävlingar. För vi träffas ju sällan och ute på en tävlingsplats är man ganska stressad. Utan jag efterlyser ett forum där arrangörer kan sitta och prata och utbyta erfarenheter. Det finns ju onekligen idéer, jag vet att bland annat Grästorp har diskuterat om att ha gemensamt material som man kan transportera runt i landet, inflikar Gunnar.

Det är ju ganska kostsamt och det går ju åt en väldig massa material. Nu måste det ju vara en klubb med stabil ekonomi som kan köpa in material och sedan arrangera tävlingar några år så att det till slut blir lönsamt att arrangera.

Vi har nog köpt material för ett par hundra tusen, ska man tjäna in detta så får man ha arrangemang några år, och det klarar inte alla. Ett sätt att få nya arrangörer är kanske att ha en "startfond" ur vilken klubbarna kan låna till materialinköp och sedan betala tillbaka till fonden för tyvärr är det så att antalet klubbar som vill arrangera minskar stadigt.

Att det är så finns det alldeles speciella skäl till, dels är det materialkostnaden men är det så också att dom flesta tävlingar utomhus drar väldigt lite folk, det går inte att få lönsamhet i dom., runt storstäderna är det omöjligt att få tävlingarna att gå med vinst.

- Vi har ju konstaterat med vår inomhustävling där vi har hyrt lokaler att den har gått med förlust dom senaste åren.

Det går inte att hålla på så, hur vi skall gör vet jag inte men vi gick ut med en enkät där det framgick att ingen ville ha höjda startavgifter men det är ju ända sättet för oss att finansiera tävlingen eftersom sponsorer inte springer ner oss precis. Prisbordet kostar, det är ju det stora problemet, alla klasser som vi har.

NÄSTA PROJEKT

- Jakt-SM och Swedish open år 2000 säger Bosse och Gunnar nickar medhållande. Jag hoppas också att vi hitta en arrangör för nästa år till den här tävlingen för om den inte genomförs nästa år då har traditionen med Swedish Open under kristihimmelfärds helgen brutits, avslutar Bo Palm. ■

